

Granada - Caleta (Salobreña).

23-1-2010. Granada - Caleta (bij Salobreña).

Met 4003 km op de teller verlaten we om 10.30 de camping. We rijden naar Motril terug. Nu echter steeds over de snelweg. Dat levert voor het grootste deel van deze trip betere uitzichten op dan de kleinere wegen op de heenweg! Met name uiteraard na de pas Puerto del Suspiro del Moro. Voor die tijd hebben we goed zicht op de hoge toppen van de Sierra Nevada. Helaas tegen te veel licht in voor foto's. Later is daar geen last meer van, want het weer wordt aanzienlijk slechter.

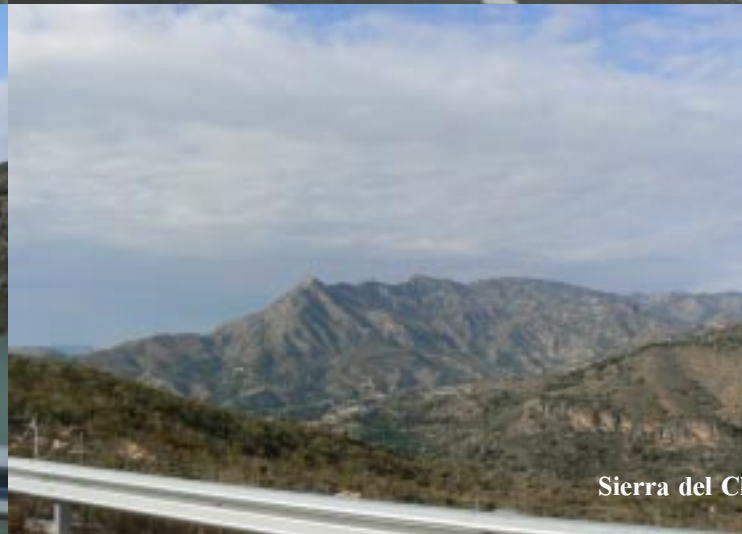
Puerto del Suspiro del Moro.

Sierra Nevada.

Río Dúrcal.

Sierra del Chaparral.

Motril.

Salobreña.

We zien weer vele werkzaamheden aan nieuwe snelwegen, diepe kloven, hoge bergketens en de grote stuwmeren en -dammen. Zoals gezegd nu vanuit een beter perspectief als op de heenweg.

Net voor we Motril bereiken zien we een spierwitte stad die een complete bergrug bezet. Dat blijkt later Salobreña te zijn.

Bij Motril zoeken we de [Charca de Suárez](#) op, een vogelgebied van slechts 20 ha tegen de bebouwde kom aan.

(Van 11.40 - 13.00). Het blijkt een schitterend stukje natuur te zijn met vele vogels. Zie de PDF-file daarover.

Salobreña.

Salobreña gezien vanuit Caleta.

Camperplek in Caleta.

We rijden langs Salobreña en zien opeens een veldje met vele campers staan. Dat zoeken we op (15.15). Het gehucht hier heet Caleta en ligt zowat aan de voet van Salobreña tegen de kust aan. Zoals gezegd is het weer slecht geworden; na het bezoek aan de Charca de Suarez is het gaan miezeren.

Ik begin maar aan mijn verslag van Granada. Tineke duikt in haar boek.

Minihaven van Caleta.

Kwart voor vijf is het opgehouden te regenen en gaan we de directe omgeving verkennen. Directe omgeving is uiteraard strand en de kust. Een loden lucht hangt op de glinsterende zee. In de verte zitten aalscholvers op (wat ik aanneem) stellages van viskwekerijen.

Caleta.

We lopen onder langs een muur naar het dorp Caleta, waar enkele druppels regen ons de plaatselijke kroeg in jagen. Tineke voor een café con leche en ik een glaasje rode wijn en de traditionele tapa. Links een breedbeeld TV met een Untouchablesversie met Kevin Costner en Robert de Niro. Achter ons twee clubjes kletsende Caleters. Gezellig dus.

Stamkroeg in Caleta.

Suikerfabriek.

Salobreña.

Als de film afgelopen is en het buiten toch weer droog blijkt te zijn lopen we over de weg weer naar Zippy terug. We passeren de suikerfabriek. Het is hier zo "tropisch" dat er suikerriet kan verbouwd worden. De lucht boven die wonderlijke stad Salobreña trekt open. Hopelijk een goed teken voor morgen.

Caleta (Salobreña).

Camperplaats in Caleta.

Vissershutten aan het strand.

24-1-2010. Caleta en Salobreña.
 Deze grijze dag gebruiken we om de verhalen bij te schrijven. Tegen half twee lopen we wel langs het strand af naar Salobreña-Plaja. Opmerkelijk is de lange rij vissershutjes aan het strand. In 1e instantie is er daar verder niet veel te zien. Enkele kokmeeuwen aan het strand en veel meeuwen ver op zee, waar ze niet te herkennen zijn, ook niet met de verrekijker.

Kokmeeuw, *Larus ridibundus*.

Caleta.

Kokmeeuw, *Larus ridibundus*.

Salobreña.

In Salobreña is het vandaag (zondag) veel levendiger. Bij een taverna op het strand wordt een boot gevuld met zand gebruikt om sardientjes, gamba's en inktvis te grillen. Diverse Afrikaanse mensen staan er met matjes kleding of CD's en DVD's. Aan de overkant van de straat zijn vrijwel alle restaurants dicht.

Vissende kanoër en de meeuw.

Als we weer terug lopen maak ik een foto van een kanoër op zee. Waar je nu lol mee hebt, denk ik nog. Direct ziet Tineke dat hij omgeslagen is. Om de een of andere reden kan hij er niet meer in komen, zwemt moeizaam naar de achterzijde van zijn boot en trekt die mee terug naar het strand. Zwemmend uiteraard. We wachten tot hij aan land is. “Todo bueno”, meldt hij ons, “Gracias”. Hij trekt de kano aan land en probeert peddel en hengel op te bergen. Als we door gaan zien we dat hij een meeuw aan de haak heeft. Die gaat uiteraard aardig te keer. Uiteindelijk wordt de lijn gekapt en de vogel in de lucht gegooid.

Aalscholver, *Phalacrocorax carbo*.

Geoorde fuut, *Podiceps nigricollis*.

Iedts verder zien we naast een duikende aalscholver ook een Geoorde fuut. Die had ik ook nog nooit gezien.

Om goed half drie zijn we op de camperplaats terug.

Caleta - Los Acantilados de Maro-Cerro Gordo.

Zicht vanaf Monte Los Almendros.

25-1-2010. Caleta - Los Acantilados de Maro-Cerro Gordo.

4092 km hebben we al gereden! We rekenen er dus op dat er minimaal nog zo'n afstand bij komt.

Om 10.45 verlaten we de camperplek aan de Calle dela Carretera Caleta. Direct gaat het steil de Monte de los Almendros op. We krijgen zo goed zicht op de viskwekerijen op de zee voor Caleta. We halen een cache op bij een toren op een landtong Alalaya de los Diablos. Kleine sterk zoet geurende witte bloemen versieren het veld.

Alalaya de los Diablos.

Zicht op Taramay en Velilla.

Het volgende stadje heet Velilla, waar we eveneens een cache bij een toren oppikken. Aan de boulevard daar mogen campers zelfs niet stoppen, laat staan parkeren of camperen!

El Tesorillo, Velilla.

I-kantoor, Almuñécar.

I-kantoor, Almuñécar.

Abd Al-Rahman I.

Kust Almuñécar.

Kust Almuñécar.

We rijden door naar de grotere stad Amuñécar. Daar halen we aan een groot marktplein homeopatische zalf tegen aambeien Avenoc. (Waar ik al enkele dagen steeds meer last van heb.) Verderop kopen we brood bij de %DIA, en 3 ledlampjes met AAA-batterijen bij de LIDL.

We zoeken het I-kantoor op, dat in een prachtig pand (met dito tuin) van Arabische oorsprong zit. Helaas zit er geen “Caravanas”-zaak in de buurt. (De kachel krijgen we al enkele dagen niet meer aan.)

We willen het kasteel van San Miguel opzoeken. Lopen eerst een eind langs de zee. Daar staat een beeld van Abd Al-Rahman I, die hier op 15 aug. 755 voet aan wal zette en later een emiraat stichtte in Cordoba, dat onafhankelijk was van Bagdad. Al-Andalus kwam zo op de kaart!

We moeten verder langs de kust lopen dan we dachten (er zijn geen zijwegen). Maar dan gaat het via enige steile stegen bergop en af naar het Castillo de San Miguel. Ook dit wordt op het ogenblik gerestaureerd. Hard nodig de linker donjon naast de poort is half ingezakt.
De cache hier aan een wit muurtje is weer Spaans onvindbaar. Maar opnieuw is er een mooi uitzicht. Beneden horen we een paegaaientuin ,en zien we (Romeinse?) opgravingen in een heel aardig park. Almuñécar heeft overigens vele mooie parken en andere groenvoorzieningen. Het ziet er dan ook beter uit dan de façade aan zee van hoge lelijke flatgebouwen ons liet denken.

Bovenstad Almuñécar.

Castillo de San Miguel.

Castillo de San Miguel.

Parque del Majuelo, Almuñécar.

Almuñécar.

Als we om 14.10 Almuñécar uitrijden komen we langs een grote boot, die is wel heel ver boven het water gestrand!
Op zoek naar Playa del Cañuëlo (een mooi plekje van Ko) rijden we via het kleine plaatsje Herradura en dan steil bergop daar weer uit. We zijn te vroeg afgeslagen. Helaas blijkt dat strand even later niet meer met de auto bereikbaar te zijn. Dat is althans voor onbevoegden verboden.

Schip op zeer hoge wal, Almuñécar.

La Herradura.

Diep dal net voor afslag naar Playa del Cañuëlo.

Zicht boven Pl. del Cañuelo.

We zitten echter wel weer aan een prachtig stukje kust: het Paraje Natural Acantilados de Maro-Cerro Gordo. We vinden een beschutte Mirador en besluiten er de nacht te blijven. (15.00)

Borden vertellen wat over het natuurpark hier, dat kust en een flink stuk zee omvat. Er zijn onder andere 3 soorten dolfijnen, de maanvis (Mola mola) en steenbokken.

Later miezert het weer eens af en toe. De vuurrode zon wordt rond half zeven uit de lucht gedrukt door donkere wolken.

Vervolg van de reis.

Los Acantilados de Maro-Cerro Gordo.

Los Acantilados de Maro-Cerro Gordo.